अथश्रीनागदमणप्रारंभ

श्रीगणेशायनमः॥ ॥रागमारु॥ ॥वीरकहेवैकु
ळसुणपरिक्षितराय॥कहुं नागदमण महिमाय॥ स्यौन
कने कहे सूतपुराणी॥ काळीनाग नाथ्यो चक्रपाणी॥ दा
डीधुं ऊतीकं गोकुळनाथे॥ गयावत गोवाळनी साथे॥ तेह
डाडे घेर रह्याछे राम॥ कह्युं सर्प संबंधीनुं शम्म॥ पुंठ गोविं
द आगळ गाय॥ वागे मधुर वेणुंवाय॥ गोपप्रत्ये प्रभु कहे
वाला ग्या॥ आपण वनमां नथीजे आव्या॥ आजेपुं कहीं
दूर गयाल गवाना॥ पेठा वनमां ने अंत्र मध्याना॥ थयांतृषा
नते गोवाळने गाय॥ विजळ जळणीरे मुरलीधा॥ यचा॥ गा
गोपगौने अतीवाधे॥ जयाप्या ने कहुं रे गोवाळो॥ सुणेपी
वाधो गौने पाणी॥ तेवे गोवाळ वहीयाचाल्या॥ पेखा कहे गो
विंदने गोवाळो॥ जे जळमां छे विषनी ज्वाळा॥ तमे न पीवजो
ळता श्रीवनमाळी॥ आवलींया जो पसे सर्पफणी॥ दावानि
श्चिनो मोह विषे ल्हरियो॥ पीलां पाणी ते जा नव ऊगरियो॥ मे
डे पसीते गगन ने जता॥ मन उमे मानेगोपाळ॥ सुणीगा
यसजानी रे याणी॥ क्रोधे लवियाते श्रीसारंगपाणी॥ कर्णीनं कु
डाडवानी दृष्टि दीधी॥ पीजो जळ सकुने आज्ञा दीधी॥ लान
वे ह्युं श्रीकृष्णकुंडीपुं॥ प्राणीमात्रे तेनजरे पीधुं॥ गायगोप
ते पडीयुं जे राधरणे ए जीयांने आवी लेहेरा॥ दानाथे अमृ
त दृष्टे जोयुं॥ जेतामां ढणा हजजोयुं॥ ऊठी गायगोपयां

जेठा॥ सखे जमुनामां नाहवा पेठा॥ छांटे छबीलो नंदसां
द जीने॥ सरप गरल प्रसेवो थाय दिसे॥१०॥ सरवने मृत्यु
तणो भय लाग्यो॥ जमुनानां जळमां नाहवा लाग्यो॥ ने
ने रामणी ओन्ह सहाय॥ तेने सरपथकी शुं थाय॥११॥
॥ने काळीनी कूंक फाटे पहाड॥ ओक कोरी लगी नहि ओक आ
ड॥ काळी जंतरे तणी खेयाण॥ काळीनाग मूके विखनी
ज्वाळ॥१२॥ मनसा सर्प कहाडयानी कीधी॥ नाथे हाथे गेडी
मौखर लीधी॥ हरी पीतांबरनी पलवट वाळी॥ गेडी दडे रमे वन
नमाळी॥१३॥ कहे सहु गोपने गोकुळराय॥ रमे दडो लाइ जमु
नामां जाय॥ ते नीवते दडो ओमां जरी॥ नाखनारो लेवाने
धरी॥१४॥ ओह घो पोण कीधो महाराज॥ काळी नाग नाथव
ने काज॥ मारे दांड सखाने तेडी॥ पडे प्रहार दडा पर गेडी॥
रपाधाये गोवाळ मदमाता॥ जरीयां सासनगले ठांजाता
॥ हाथनां कडां से ऊंयां बहाडे॥ मारे घेरटले पाधरी कावे॥१६॥
ओक हारे ने ओक लेई जाय॥ लीजुवाळा पुरण थाय॥ ला
गरी॥ मणी आनो आव्यो॥ दडो गेडी मांहे लराव्यो॥
१७॥ मारी घेट ते जांकडे पडीयो॥ दडो जमुनाजीमध्ये
पडीयो॥ हवे न्या गोप हेई हेई लाणी॥ थया अोसी आ
णा वनमाळी॥१८॥ चपल पोतानुं प्रतिपाण॥ पडया
नाथ कदमनी डाळ॥ बांधी फेंट काछडी वाळी॥ धूने
नाथ कदमनी कूक डाळी॥१९॥ वाग्यो अंजोडे दिननाना
थ॥ मागी विदाय गोवाळ साथे॥ जाइ अो जे जमु-

नामां ऊपावुं ॥ दडो रानवधी गोधी लावुं ॥२॥ गार ऐगो
कुण न्नतां रोता ॥ सद्य मरशे ले मारी माता ॥ घेल्ले घीर
न घरीऊ ध्यारा ॥ कुवडां आवुं छुं नीरधारा ॥ ३ ॥ ऊषीम
णी ऊजे तो चिंधाधार ॥ नहिं तो छे स्लावे ल्सान भवडारा ॥
सकुं गोवालणपेगे लागे ॥ पोट पाथरीने मान मागे ॥ २ ॥ कृ
ष्ण घेर्धेन पोतानुं पाणे ॥ नाथ ऋज्या ऊदमनी ऊणे ॥ दड
माटे ते ऊाए ऊपलावे ॥ कह्युं गोपनुं मन न आवे ॥ ३ ॥ प
चलाण ॥ ॥ मनमां न आवेनापिनो ॥ पडयाने तलखर
पथा ॥ कृष्णघृष्णनी ऊणीजे ॥ पर्मआत्मऊीलाराह्या ॥ ४ ॥
॥ ॥ कडखुं ॥ ६ ॥ ॥ राग छंदनुं अंगीनीपाल ॥ ॥
श्रीगुरुचरणपंकजनुं ध्यान राखुं ॥ कणीनाग श्रीकृष्णनुं युद्ध
लाखुं ॥ गुरु गणपति सरस्वति शीशनामुं ॥ सुख वंदीने वा
णीप्रसाद पामुं ॥ १ ॥ दरदीपत्यो मादरेजालिसाणो ॥ जांधु
नागदमण गूजराती लाष ॥ कणी दमन ते नागदमण कह्युं दर
ऊा करणे देघेनणमांने तंपुराण्युं ॥ चारि अंजलम बहुरालदडनुं ल्का
रो ॥ मुक्ले छोकरपाहीते भोमाण थारे ॥ तुं पिनानं दराय दक्कुं मध
रीहा ॥ कुण्णी मात चरी ॥ मति सह्य मरशे ॥ ३ ॥ कह्युं गोपनुं रीं-
मणोरुम मस्ते ॥ ग्रही मुख्यमां मोरलीनापि कडाने ॥ कडीऊ
छ अंबो ऊलो शीरा वाणी ॥ ऊंध्याहुपिजीनापि दछे ताणीण
श ॥ जोडे पग नाख्या छे वर्डिकुं नापि ॥ जांधी मकुयर
वाँसणी कुटी लापि ॥ डीघो नाद ऊीनमाद मधुर को-
व आणी ॥ कुद्यो कहान ऊोऊ मणो चक्रपाणी ॥ पोाअंण

चरणना भारथी शेष चांप्यो ॥ चढ्यो चंद्र नक्षत्रने आभ-
नु डांप्यो ॥ डोल्यो मेरु कैलास ॥ महादेव जाणिया ॥ मर्यादा मु-
की नीधि जळ लहेरिया ॥ ३ ॥ त्रण लोकनुं त्रण जहार जा-
ण्युं ॥ एप जमुनामां कानें आव्युं ॥ घेड्यो वारतां कमळी-
जे लाध्या ॥ रुड्या गोपी वृन्द सकु लेहेर जाई ॥ ४ ॥ कुवे नाग
डा दीर्घ ने नीर रेडे ॥ जेथी डाडे कृष्णने जहार तेडे ॥ सर्पजा
सर्पने रोम मणे कृष्ण दीठुं ॥ जसो सूते त्रण विषे जेरेंकुडी
धुं ॥ त्यां भड सरपने जावणे वनमाळी ॥ मुखे जोल्या
फ्यां पधार्या गया सर्प फणी ॥ मुख मुजघर स्याथ ने नेत्र घोणे ॥
रुपी नाग नारी मणी सर्वे रोणे ॥ ता ॥ जेमके झांझरी घुघरी
पाय झांझरी ॥ छुटा केश के नारीनी वेणी लांबी ॥ गोराणि
हरपेर हेम हार हाले ॥ मुज चंद्र गलेम्बनी चाल चाले ॥ ६
॥ चपळ झावती चूडलो चपण जनेहीरा तेने हजकलां नाके निर
मळ मोती ॥ पेहेरयां चीर पटोळीजां माथि रे झपको हेती
हांपे महाडे होडे हलके हलके ॥ ७ ॥ कामकुछे नापीने नाग-
णी रीवि रामीता ॥ ता रूप जनेथ जमा प्रीतपामी ॥ धन
मावडी ताहरी सहल जबो ॥ सुणी त्यातनो जाण छे
साळवायो ॥ ८ ॥ कोण गाम ने नाम छे तात ताहरी ॥
करगेडली महुवर वेणु धारी ॥ राती जांपडी नीरखे
शुलन रुडा ॥ बोल्यो जाणे [illegible] लक्षण सुरा ॥ ९ ॥
वा ताहरा नाकनं मोती जेथ लागे ॥ ताहरु मुज नेतां
तूप तेतरी ॥ लागे ॥ जाप्यु जाणन फेवो जाण नां-

हाना ॥ जगे नाग काळी बोलो छानामाना ॥ १४ ॥ आं-
ही आवतां तमो नहीं बीहीना ॥ मोहोटुं आश्चर्य बेसे नहीं
लीना ॥ कोई कहे राणीजे आवने अवासे ॥ कोई कहे
मात जेनी सद्य मरसे ॥ १५ ॥ कोई कहे ब्रह्माए कोईन
पी घडीओ ॥ धन्य मावडी जेणे पेट पडीओ ॥ १६ ॥ ओ लक्षणवंतां
छम श्रीवत्स कुंडे लागे ॥ जुवेना जनयां दीसे पदम
पागे ॥ १७ ॥ कल्यां सांकळी गुधरी पायजे वागे ॥ छबीलं-
गनी ते अनंग लागे ॥ कीणी धावजी बांधी कुंवरुं लाणी
॥ ग्रही गेडली हाथमां क्रोध जाणी ॥ १८ ॥ आप लूलोप
ज्यो के अज्ञाने अथायुं ॥ काळी नागना रुप विषे कोणे अंपाव्युं
॥ सुणी नारनी वाणी श्री कृष्ण लाज्जे ॥ पडे जळ विषे आण
प्राक्रम पाजे ॥ १९ ॥ रुडुं ना ओळखो सुंदरी नंद नाम ॥ व-
सु जमुनां तीरे गोकुळ गाम ॥ जसो दा मात माहारे नंद
तात ॥ माहारे बेलछे जेष्ट बळिभद्र भ्रात ॥ २० ॥ श्री
कृष्ण गोप सखा नाम माहारुं ॥ अहीर नी जात ज-
मो धेन चारुं ॥ पीवे लावतां दूध नवनीत छारी ॥ कहुं दाण
क्रीडा रमुं रंग रास ॥ २१ ॥ जमुनाजळ हुं पड्यो नीर
माहे ॥ क्यां छे चोर काळी पुछे कृष्ण राय ॥ क्यां छे ठाम
आवी वस्यो सर्प काळी ॥ वृंदावननी ज्यां ळा वेले अन्ज-
णी ॥ २२ ॥ नहीं जळ निरमळ विषवल कीधुं ॥ पशु मृग प
खीने महादुःख दीधुं ॥ जीवो दया पयपान नुं जळ देखाडुं ॥ का
ळी नागने सोहथी मारुं आजुं ॥ २३ ॥ सुणी वचन हरी

ही अेना रताली॥ कहे केडनो लंक छे ते तुं जाणी॥ कहीं अे
नां लख्यो छे जाणी नाग कहानें॥ लोण रीामणा तुं अही
आव्यो रानें॥ २७॥ नहिं ल्यावत संगाथे सुभट साथी॥ न
हीं लोह रथा गेडी अेक हाथे॥ अमो मान मागुं तारा कुरीण
मारे॥ जाणी नागनी पुंठे गगन फाटे॥ २८॥ अेवुं सुणी ना
नो नाथि लीणा॥ अमो मान मागुं पाथरी जोणा॥ २९॥ ॥
घलाणा॥ ॥ जोजो पापीडे सरवे नागणी॥ लगी लगी
लागे पायरे॥ मरडी मरडी रीामणो॥ सर्प लोचनमां न्यायरे
॥२६॥ ॥कडवुं॥३॥ ॥राग मारु मोरे॥ ॥
मोरे मां जोलो सर्प सांलणरी॥ जाई जउ जाधोनी हाथ॥
जाणक छणरीरे॥ टेक॥ ॥ लाडो छे लाडकवायो प
ति लमत छे गेरवाणा॥ कुंवर लाडो तुं कह्युं न माने॥ क्यां सूतो
जगाडे छो काप॥ मोरे०॥१॥ जाणी नागपी कुसकुंपे॥ कुं पे
रे न मकिं जुरा॥ रोह सन्मुख गाने तुं कम करी जीते॥ घेलूं नंघ
लागारे कुंवर॥ मोरे०॥२॥ मूण पोतानुं विचारी जेरे॥ तुं
जोई पियो आगजालना॥ कुसने घेर लेगो रस लेई आवतां॥ फूली नंद
न मस्त करावा॥ मोरे०॥३॥ अेवां वचन सांभळी नरपणी
रे॥ तुं ते भुगधुं ल्ये आगमरे॥ अेवुं कही मंदीरमां पेठा
॥ प्रेमानंद भले राम॥ मोरे०॥४॥ ओआई जाणक छे
कसो छे॥ कह्युं कोईनुं न माने॥ अर करणी जेन्नारी म
री हरिजित्ते॥ तमे चारो छो राने रे॥ जाणक नारे पानपे
टीं सेवोकूणा नमां॥ कुं वीरा नटो कमकरी समझ सम

चार जणी जेना ॥ मातपिता सद्य मरशे ॥ आगळ नारा
नंगडीयो ने एणे चिभ्रगोवाळानो ॥ टाढी रात्ररीरावे रे पीडा
रापण परीउत्रो चारे ॥ भुखिडो जीनी नोवो ॥ आणजनाड
॥ जीड़ी चडाव्यो नव जीह आणको ॥ वळ्याजो घणो री-
सायो रे ॥ प्रेमानंद प्रभु परमेश्वर ॥ बोले मंदीर मध्ये घरीये
आणहणारो ॥ कडवां ॥ ३ ॥ राग गोडी ॥ ॥
नाग नाननमुजरा ॥ मणीयो ततुजरे थया ॥ जेहवे गोपणाश्री
गोकुळ भमापी ॥ आवेत्राक डरीत धावरो ॥ मुरत्तड धूएने डर
घरो ॥ पराये तोड घरताने वसां जरत्ता ॥ रिउं जेठ नंद आणक
जोपरता ॥ वसएंउं के धीभीत चिरम्भे वाता ॥ कृष्णे जमुना-
मां रुख्यो नंपापात ॥ नाधारता पड्यो कृसनी जळ ॥ पुत्रत
मारो गयो पाताळ ॥ दाकृणवात श्रवणे सांजणी ॥ पड्या
नंदजी ने मुरछा घणी ॥ ३ ॥ जेम कुंवाडे कापीये कदणी ॥ ते-
म नरशी मति हरणी हणी ॥ रोणे माण्यां गोपीनां हृदा
पछाडे अंगने करे आक्रंद ॥ ४ ॥ नृपे दमनी वेरना घणी ॥
धाया नंदजी जमुनाने तणी ॥ वाके नर चचन सुदिनी
धुंवे नरयथी ॥ जेवी पेरे थाय नरी मति ॥ ५ ॥ जेम पच
वाणी रे भाचडी ॥ कृष्ण विना तेहवी मावडी ॥ आवे आ
वे पुत्रने कहेती जया ॥ पडे धरणी मणी जेठी पाया ॥ ६
॥ दोडे गोप आंगणीजे करीत ॥ जा डणे यहीने
पाव्युं रे हरी ॥ रह ओपकंठ जाव्युं सहु कोय ॥ जेपाव्युं
जु रयण करी करी जोया ॥ जेपायाने नरी मति यागे ॥

जंजाळ लिल्हरे राखीरे साहीं ।। हवे कहीए गुण जोपेवी
जो हनाग कुंभ्यां कहेरे। करीआटा ।। कहुंवांता रे ।। ।।
रागवे राडी ।। ।। माहारुं माएे कुं रीसायुं रे रामणीया
।। ता माहारा मनमां आवीं जाव्युं रे पातणिया ।। कुं अपन
घण मातानें मुडी ।। रे ।। मारे जपाव्युं रे रामणीआ ।।
टेक ।। ।। कालींदीनं कणु पाणी ।। पसे डाणो डाणी ।।
हवे जावा री मणवाला ।। कुंम आवे चनमाणी रे ।। वा
मणी आ ।। माहुं माएे कुं रीसायुं रे रामणिया ।। रा माहुं सं
ताल रूपी मोटुं पन ते ।। कुंरमे लीधुं लूटी ।। में आएयुं व्रतनकुरी
नो सतन पडयुं माहु छुरी रे ।। रामणिया ।। डा पुत्र पामी कुं छे
सा अंश्रमे ।। उछे ने प्रति आवी ।। नीपन्यो रससमारो ढ
णी गयो रे ।। कुं विल्लेगी अंग आणी रे ।। रामणीया ।। माहारुं
माएे कुं रीसायुं रे रामणिया ।। रा नाके मोतीने पाये घुघरी
।। मोर मुगट सीरधारी ।। कुरी रूप कुंभ्यां कांथी देखुं ।। हरि घेर आ
वे नाउग्यारी रे ।। रामणिया ।। माहारुं नापा कानें कुंडळ मुकुट
मां मोरली ।। सांजे गोकुळ आवे ।। लूंब्यो छुं करी पेट हे आडी
ए भुनें मावडी कहीने बोलावे रे रामणिया ।। माहारुं ।। डा
प्रीत वछोडी कछ कछे ने ।। भुल करने नीतर मागो ।। कुं चतुरी
मानें पाडी आणी ।। डोण घलो घवा लागे रे रामणिया ।।
माहारुं ।। ७ ।। तुं प्राणेश्वर तुं गोपेश्वर ।। गोपी हे हे कर्मे थक्री
।। जाण लेजो ज्ञानी डोण चले रे ।। मारा ।। जो लक्ष्मी जे लीली
लीभनरी रे रामणिया ।। माहारुं ।। ८ ।। उडाजळ मां पासल ठी

थे ॥ ते पाणीमां केम गमशे ॥ मोरपीछपरने कुंडळ जोरे
॥ तांरे रमं के कोण रमशेरे ॥ रे शामळिया ॥ माहारुं मांगेडुं
लाडली गयो तुं ने कुछवुं छुं ॥ आछुं सगपण माहारा
थी वाल्यो त्यारे लाग्युं ॥ केम जाणतां दुःखं घटे रे ॥ शामळि
या ॥ माहारुं ॥ ४ ॥ बापे पाषाण कठण कीधुं ॥ ते पे कठण छे
नोहोतुं ॥ चंकर तूं त्यं के काण मनु माणुं ॥ शुं देखाडुं लोकने
मोहोडुं रे ॥ शामळिया ॥ माहारुं ॥ ५ ॥ मे प्रातर तेहनुं
कीधुं ॥ मनमां दुःख डाढ आव्युं ॥ दीधुं आतनुं बंधन आक
सांलव्युं ॥ ते माटे कंपलाव्युं रे ॥ शामळिया ॥ ६ ॥ माहारुं
नंद जशोदाने गोपीगोवाळ ॥ व्याकुळ थईने नीनारी ॥
च्यार घडी पछी सरवे पडया ॥ कुजधरशे कु वाळी रे ॥ शा
मळिया ॥ माहारुं ॥ ७ ॥ कडवां ॥ ५ ॥ ॥
रागवेराडी जेणे वासामेवी ॥ ॥ श्रीकृष्ण कहे सुणा नूप
तीरा जाणी श्रीव्यासी नारद ॥ गोपगोपीने घटक
आपेया ॥ कृष्णे लीधी मोरली मुखमा ॥ नीरनंदन
आनंद पमाड्या ॥ नगाडा ने सरनाई ॥ घोरे नाद प्रभु
पडयाई ॥ ने पीडे ने पीडारे यणोत्तरा ॥ चीहद आवाज त्यां रो
अपोहोत्यो ॥ थाई श्री नजीरे नार्थी ॥ आकाश पधाम
णीरे पधामणी ॥ कुशळ देव मोरारी ॥ आ पाताळमां
रे वेणवाय छे ॥ ने कहाने ने कल्याण ॥ नंद नरोहा
थियां जे ठां ॥ ठाम आव्यारे वाण ॥ श्रीगीतगायचलसुं
दरसुणी नाद सुरली हरी ॥ जळमां लुये गोपाळीवा, कांईक

तां कृष्णजी दीसे ॥ पा वां सणी लीजे अनल सोइनो ॥
अम्रत पायु वनमाळी ॥ ते घोर रोग संतापणी ॥ लड-
कीने जीळ्यो फणी ॥ ६ ॥ कुवे नागणी नेह तरी ॥ जे ना-
ळइने रंगु पाशी ॥ केम जपरी अेनी मावडी ॥ सुणी थी-
त जपडो नरी ॥ ७ ॥ कह लोरीगने रे नामनी ॥ करो कीरणो
लोणा रे लरयारा ॥ हित [illegible] माणीने ह्यारे आणी ॥ छे कृष्णनं-
दकुमार ॥ ८ ॥ त्याने कुर [illegible] क्रम जी लजे ॥ सहस्त्र फेणा
रे ह्रयाथी ॥ गोविंदजी रे बीहिता नथी ॥ वेणाधी रीषे घु-
घवावी ॥ ९ ॥ गेडी लीधी रे अेक हाथमां ॥ धुमधुमकार
कीधो नंदकुमार ॥ पाछा अवीजा ने आघा धरीजा
॥ दीधो फणा उपर प्रहार ॥ १० ॥ नेष्टीक लागी घणी
ने अंजन पाम्यु मणी ॥ धक्यो फणी फज सनीजो ॥ रीस
अंतरमां घणी ॥ ११ ॥ मंदने नेम राकू लपे ॥ स्नरने
ने नेम मेह ॥ तेम फणी नागनी फणा माथ्ये ॥ दामन-
जीअनो ते देह ॥ १२ ॥ लक्ष्मिनाथने लीधा लपेटी ॥
फरी फणानो रे फुतकार ॥ विष ज्याळाथी व्रज ऊकळ्यु ॥ पर-
री हणाहण अंगार ॥ १३ ॥ छहरी छबीलो निसर्यो ॥ घे-
या पतुलीक श्री नाथा ॥ करी छंदे मारनी थन्नठे प कृष्ये
गेडी हाथ ॥ १४ ॥ काळ नाथ कृष्ण कुडे पडया ॥ करे कृष्ण
घर गया ॥ [illegible] नाथे [illegible] नाजे प हरी नाहानो
[illegible] रया ॥ १५ ॥ सुवे गरवधारी ने करे कुलफारा ने
गाडे र भगीनीरी ॥ लगे नडीणां नाकाने जीलयपास ॥

करे कुंआर लुगडीं ।। ऐसा कल कछोटे ने चंदकळे ।। ढेबाडे
पिछ दंताळ ।। होठ हरडे ने दंत कठ्ठो ।। मरडे अंग अनंत ।।
षणा ।। हांके छे छेडीने नीकर तेडी ।। कुरे गळी प्रहारा ।। पेछे री
स ढीधी ने होर दीधी ।। लीधा आपि नंदकुमार ।। रटा ।। वनमा
ळीने नाग झाणी ।। ले संभाणीने धाय ।। पाताळ गाजेने
ढिसथाणे ।। वीराने वर्छ कुठराय ।। गरिणा ।। अरवडे अवनीपे
ढाळ रगडे जेम मेरु ।। पाछी पाताळ ने वकुरे ।। सभान लेधा ले
हार ।। चांपघरीआ लुधक धुं ।। पछी उपीया नकुराय ।। पदम प्र
हार कीधो मुखमांहे ।। पेज्यो नाग मुरछा आय ।। रीश गेडी
चडे षात नाठ राज्यां ।। प्राक्रम कीधां रे प्रौढा ।। नागना थ्यो रे
होके रे ।। उपर हरि थया आरूढा ।। रवा ।। अमल कमल पाता
ळना ।। लीधां लक्ष्मीनाथ ।। छोले र्छने नाग ह्लांके ।। पुंठे ना
गणी नाचे साथ ।। रडा ।। सवेपणी रे सहु वलवले ।। मुके अ
मारा स्वामिन ।। अमो तलिस्ति जी तमो घलार ।। तुं भल्लु
आप्य हवातण ।। रज्ञा कहुं न माने कृष्ण जी रे ।। पुंठे सरवे
नागनी नार ।। ने नेडार गोपी करे ।। प्रभु निसरच्या जळथी
जहार ।। रेपा नीलकंठ केरा हार त्रोडी ।। मुगला कंठे धा
वे ।। वेगळा रहीने सहु ओ स्तवे ।। पण पासे कोन व जावे
।। रडा ।। मुको अमारा नाथने रे ।। नागणी सहु लाभे ।।
काणी नागनी कृष्ण उपर ।। श्री कृष्ण थई थई नाच्यो ।। २७
ओचाळा वगाडे रे घांसळी ।। गीत गाओ गोपाळ ।। ह न
चता नयन नय करे ।। नाचे पन्नडे ताळ ।। रटा ।। अंबिसना

थै अपछरा॥ गाए गांधर्व गीत॥ सप्त ऋषि स्तुति
करे॥ नाथ्यो नाग कीधुं नृत्य॥ हरना विषधर क्रोधे भ
र्यो॥ विंटायो कृष्णने देह॥ सर्प मां शोले शामळो॥
जेम घन ठे आगे मेह॥ ७॥ मुकलीडी नागसगो॥ करे गो
पलाद्य कारा॥ कृष्णे पुंछ ग्रही करमां॥ चांपी केण पद्म
प्रहारा॥ ८॥ [illegible] कीधुं घणुं॥ तडतड्युं नागनुं तन
॥ [illegible] डीने पड्यो [illegible] णी॥ सरपणी करे स्तवन
९॥ सहु शो आवी पीजे पडे॥ कृष्णजीने शरण॥ जे
रक्षा सुखनु जोर स्वामी॥ नागणी लागे चरण॥ १०॥
घणुं हित मकीधुं रे तमो॥ छीतार्यो हरी जेनो दर्प॥ नंदीर
स्वामि कृमा करो॥ पण न्हायणो ते सर्प॥ ११॥ अहंकार
मोहनो छीतर्यो॥ पूरण पाम्यो रे हार॥ कयो करो जमे
हीननो॥ कृष्ण नंदकुमार॥ १२॥ गोपगोपीरे स्तुति करी॥
स्तंभ वे श्रीशने हा सुरधनी स्तुति शांतजीरा॥ छीतर्यो
श्रीगोविंद॥ १३॥ नागणी हाणी पड्यो छाणी॥ शत मुखे यह
न जंयार॥ श्रीकृष्णकंठ आरोप्यो॥ नागणी जेडमणनो हार
॥ १४॥ श्रीकृष्णकृपाए सर्प छीठ्यो॥ करे स्तवन दंड प्रणाम
॥ प्रभु कहे ए स्थानक मूकी॥ यमुनी जीने ठाम॥ १५॥ स
र्प कहे स्वामि क्याहां वसुं॥ गरुड मुजने खाय॥ कृष्ण कहे
तु अमर थयो॥ कृष्णचरण माहारा पाय॥ १६॥ आ चिह्नने न
ण विष करी॥ सरमण द्वीपने मांय॥ गरुड तुजने नहिं द
मे॥ हरी कीरपा करी॥ यनाय॥ १७॥ परिवार साथे पसर्यो॥ स

एणी द्वीप भेद्यो फणीधर ॥ थयुं नीरवीष जळ जमुना तणुं ॥
मळ्यो वर्षी नंदकुमार ॥ ३१ ॥ राय परिक्षित ते पुछीयुं ॥
एक संदेह छे स्वामीना ॥ कालीनागनी ज्वाळ थी ॥
वृक्ष वृक्ष थयां छे दहनां ॥ ३२ ॥ कदम नुं वृक्ष केम रह्युं ॥ तेव
ळी व्यास कहे ॥ अमृतपान करी गरुड अयनीरा ॥ आवि
यो एक वार ॥ ३३ ॥ सुधा मांही गंध रही, कदंब आव्यो लहर
॥ अमृत भरी कुंभ कुंभे धरीयो ॥ माटे अमर थयो एव ॥
३४ ॥ परिक्षित राय ए प्रश्न करी ॥ संदेह पाम्यो वीनती ॥
सुंधाम परम धाम ॥ ग्रीछयुं में वृतांत ॥ ३५ ॥ नाग
दमण ने सांभळे ॥ ते ग्रंथ ने जन आज ॥ तेने सरपे
भय उपजे नहीं ॥ कहे कृपा श्री गोपाळ ॥ ३६ ॥ एम नथनुं
पवित्र करण कह्युं ॥ उत्तम नागदमण ॥ परिक्षीत रा
य एम प्रश्न कर्यो ॥ सुंदीत अंतःकरण ॥ ३७ ॥ ॥
दहण ॥ ॥ मुदित पाम्यो महिपती ॥ सुणी नागद
मण महिमा यरे ॥ नटप्रेमानंद कहे कृपा ॥ थयो रोरो करी एज
ध्याय रे ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्री नागदमणनी कृपा संपूर्ण छे

समाप्त.

समाप्त.